

SPLITSINGEN PROVISIEFEEST VOOR BANKEN

ABN Amro en Rabobank brengen beleggers kosten in rekening voor de verwerking in hun effectenportefeuille van bedrijfssplitsingen.

TEKST: MIKE KRAUS

Sara Lee in de Verenigde Staten, supermarktketen Carrefour in Frankrijk of ArcelorMittal in Nederland. Bedrijfsplitsingen zijn 'hot' en ABN Amro en Rabobank lijken daar een slaatje uit te willen slaan. Beide banken laten de bij hen aangesloten beleggers in de buidel tasten wanneer zij aandelen bezitten van een onderneming die bedrijfsonderdelen van een aparte notering voorziet.



SPLITSEN IN DE MODE

Afgelopen week trapte ArcelorMittal af met de aparte notering van haar roestvrijstaaldivisie Aperam. Een aantal andere grote namen uit de Amsterdamse hoofdgraadmeter AEX zal dit voorbeeld volgen. Zo zal ING, onder druk vanuit Brussel, haar bank- en verzekeringsactiviteiten scheiden. Verder wil TNT haar post- en expressdivisies als twee aparte entiteiten verder door het leven laten gaan.

De keuze voor een splitsing kan lucratief uitpakken voor beleggers. Aan afzonderlijke onderdelen wordt vaak een hogere waarde toegedicht dan aan het geheel. Anderzijds kan het ook zijn dat splitsing in twee aparte noteringen de sluier rondom de oorspronkelijke onderneming wegneemt. Negatieve resultaten van het ene onderdeel zullen niet meer gecompenseerd kunnen worden door het andere. Maar in ieder geval kost een splitsing beleggers die hun effectenportefeuille aanhouden bij ABN Amro of Rabobank geld.

ABN Amro brengt onder de noemer van 'beheerhandelingen' voor de verwerking van een splitsing 4,50 euro plus 1 procent over de effectieve waarde in rekening tot een maximum van 90 euro. Een kostenpost die volgens ABN Amro doorberekend moet worden wanneer de bank geen vergoeding krijgt van de uitgevende instelling (lees: de splitsende onderneming). Rabobank rekent op basis van dezelfde redenering 2 euro plus 1 procent over de waarde, tot een maximum van 11 euro.

Hoewel Rabo's kostenopbouw milder is dan die van ABN Amro, is het een raadsel waar deze kosten in het digitale tijdperk vandaan komen. Met de huidige technologie zou een handeling als deze een peulenschil moeten zijn voor banken van dit formaat. Niets is minder waar. In een reactie stelt ABN Amro dat deze vergoeding "noodzakelijk" is. "Een conversie is een arbeidsintensief proces waarvoor aanzienlijke kosten worden gemaakt", aldus ABN Amro. Beleggers kunnen

duis verplicht op kosten worden gejaagd.

MARKTCONFORM

Is dit dan de normale gang van zaken rondom de verwerking van een splitsing? Een rondje langs zeven andere aanbieders wijst uit van niet. Van alle onderzochte partijen blijken alleen ABN Amro en Rabobank kosten voor de verwerking van een splitsing in rekening te brengen.

Aangezien zelfs kleine spelers zoals Today's, Alex en Lynx niets rekenen, rijst de vraag waarom het voor deze grootbanken wel "noodzakelijk" is om hun beleggende

klienten op kosten te jagen. Helemaal aangezien beleggers bij beide banken al braaf bewaarloon afdragen. Een kostenpost die met het verdwijnen van fysieke aandelen en met de huidige gemoderniseerde effectenadministratie als een verouderd fenomeen kan worden gezien.

Het meest recente VEB-kostenonderzoek voor internetbeleggen (Effect 11, 2010) leert dat ABN Amro en Rabobank op het punt van bewaarloon tot de duurste aanbieders behoren. Kortom, met de afdracht van bewaarloon wordt al een vergoeding betaald voor beheerhandelingen zoals een splitsing. ABN Amro vindt van niet en is ervan overtuigd dat het rekenen van dergelijke provisies marktconform is. Ook volgens Rabobank is het gebruikelijk dat deze kosten in rekening worden gebracht bij haar klanten. De duurste banken voor beleggers blijken kortom nog duurder dan we al dachten. ■